

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

СЕРЕДА
9
ЛЮТОГО
1955 року
№ 3 (437)

Ціна 20 коп.

ПОСТАНОВА Верховної Ради СРСР Про призначення тов. Булганіна М. О. Головою Ради Міністрів СРСР

Верховна Рада Союзу Радянських Соціалістичних Республік
ПОСТАНОВЛЯЄ:
Призначити тов. **БУЛГАНІНА** Миколу Олександровича
Головою Ради Міністрів СРСР.

Голова Президії Верховної Ради СРСР **К. ВОРОШИЛОВ**,
Секретар Президії Верховної Ради СРСР **М. ПЕГОВ**.

Москва, Кремль,
8 лютого 1955 року.

ДРУГА СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СОЮЗУ РСР

Третього лютого в Москві, у Великому Кремлівському палаці відкрилась друга сесія Верховної Ради СРСР четвертого скликання.

О 12 годині дня відбулося засідання Ради Національностей, о 3 годині—засідання Ради Союзу.

Рада Національностей заслухала доповідь Голови Мандатної комісії депутата **І. Д. Назаренка** про вибори депутатів до Ради Національностей взаємнобибух—по Пенджикентському виборчому округу № 292 (Таджицька РСР) і по Колимському виборчому округу № 576 (Якутська АРСР). Депутатами по цих округах обрані **Х. Мавлянова** і **К. С. Андріанов**.

На засіданні Ради Союзу з доповіддю Мандатної комісії виступив депутат **І. Д. Мустафаєв**, який повідомив про обрання **Ф. А. Візгалова** депутатом до Ради Союзу по Белорезькому виборчому округу № 361.

Палати затвердили доповіді Мандатних комісій і визнали повноваження новообраних депутатів.

На окремих засіданнях Палат було прийнято рішення включити до порядку денного сесії такі питання:

1. Про Державний бюджет СРСР на 1955 рік і про виконання державного бюджету СРСР за 1953 рік.

2. Про міжнародне становище і зовнішню політику Уряду СРСР.

3. Затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

О п'ятій годині вечора відкрилося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей. У залі присутні численні гості—передовики московської промисловості, представники інтелігенції столиці, воїни Радянської Армії. Заповнені ложі дипломатичного корпусу, радянської і закордонної преси.

За столом голови—Голова Ради Союзу **О. П. Волков**, Голова Ради Національностей—**В. Т. Лаціс**, Заступники Голови Ради Союзу **Н. Т. Кальченко**, **О. О. Лебедев**, **В. П. Мжаванадзе**, **З. С. Омарова**, Заступники Голови Ради Національностей **М. Є. Авхімович**, **П. Т. Комаров**, **М. Султанова**, **П. Г. Тичина**.

В урядових ложах займають місця товариші **М. О. Булганін**, **К. Е. Ворошилов**, **Л. М. Каганович**, **Г. М. Маленков**, **А. І. Мікоян**, **В. М. Молотов**, **М. Г. Первухін**, **М. З. Сабуров**, **М. С. Хрущов**, **О. І. Кириченко**, **П. К. Пономаренко**, **М. М. Шверник**, **П. М. Поспелов**, **М. А. Сулов**, **М. М. Шагалін**. Депутати і гості зустрічають їх бурхливими,

тривалими оплесками. Всі встають.

Головуючий депутат **В. Т. Лаціс** надає слово для доповіді про Державний бюджет СРСР на 1955 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1953 рік Міністрові фінансів СРСР депутатові **А. Г. Звереву**.

4 лютого о четвертій годині дня у Великому Кремлівському палаці почалося друге засідання Ради Національностей. За столом Голови—Голова Ради Національностей **В. Т. Лаціс** і його заступники. В урядових ложах—керівники партії і уряду, міністри.

Слово для співдоповіді надається Голові Бюджетної комісії Палати депутатів **А. М. Сафронову**.

Після виступу депутата **Сафронова** Рада Національностей переходить до обговорення доповіді про Державний бюджет СРСР на 1955 рік і про виконання бюджету за 1953 рік.

На трибуні депутат **М. О. Гедвілас** (Литовська РСР). Він говорить про те, що в цьому році Литовська республіка відзначатиме 15-річчя встановлення Радянської влади в Литві. За цей час обличчя республіки в корені змінилось. У співдружності з іншими народами країни литовський народ дістав всі можливості для успішного розвитку народного господарства, культури.

Депутат **С. Г. Рагімов** (Азербайджанська РСР) у своїй промові підкреслив, що підсумки виконання державного плану розвитку народного господарства за 1954 рік свідчать про неухильне зростання соціалістичної економіки, про миролюбність радянського народу і його прагнення до збереження та зміцнення миру в усьому світі.

Депутат **Д. Расулов** (Таджицька РСР) основну частину своєї промови присвятив розвитку провідної галузі господарства республіки—бавовництву.

Депутат **В. К. Крумінш** (Латвійська РСР) говорить про роль республіканських органів у керівництві місцевою промисловістю, вказує на хиби в плануванні організації виробництва і збуту продукції.

М. З. Азізов (Татарська АРСР) спинається на питаннях, зв'язаних з розвитком народного господарства республіки.

Депутат **М. П. Георгіадзе** (Грузинська РСР) ставить ряд питань, розв'язання яких має сприяти більш успішному розвитку провідних галузей господарства республіки.

На вечірньому засіданні також виступили депутати **Ф. І.**

Пізнак (Українська РСР), **Н. Д. Ундасинов** (Казахська РСР), **М. Є. Авхімович** (Білоруська РСР).

5 лютого в Москві у Великому Кремлівському палаці проходили роздільні засідання обох палат Верховної Ради СРСР. На порядку денному—обговорення доповіді про Державний бюджет СРСР на 1955 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1953 р.

7 лютого в Москві, у Великому Кремлівському палаці проходили роздільні засідання обох палат Верховної Ради СРСР. Тривало обговорення питання про Державний бюджет СРСР на 1955 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1953 рік.

Депутати у своїх виступах висловлюють одностайне схвалення Державного бюджету, який відображає життєві інтереси радянського народу. Як справжні господарі своєї країни, депутати говорять про невикористані можливості і резерви для збільшення промислової і сільськогосподарської продукції, вказують на недоліки в роботі державного апарату, вносять конкретні пропозиції, спрямовані на успішне завершення п'ятирічного плану.

Після виступу депутата **Амбарцумяна** Палата приймає рішення припинити дебати. З заключним словом виступає Міністр фінансів СРСР депутат **А. Г. Зверев**.

Висловившись за прийняття поправок, зроблених Бюджетною комісією, тов. Зверев потім спинився на пропозиціях і критичних зауваженнях депутатів. Керівники міністерств і відомств, заявив він, повинні усунути відмічені хиби. В свою чергу Міністерство фінансів вживе заходів до поліпшення діяльності фінансових органів.

Рада Союзу одностайно затверджує Державний бюджет СРСР на 1955 рік по доходах в сумі 590.192.622 тисячі карбованців і по видатках в сумі 563.482.491 тисяча карбованців з перевищенням доходів над видатками в сумі 26.710.131 тисяча карбованців. Одностайно затверджується звіт про виконання Державного бюджету СРСР за 1953 рік і приймається Закон про Державний бюджет СРСР на 1955 рік.

Потім Палата переходить до розгляду питання про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР. З доповіддю виступив секретар Президії Верховної Ради СРСР депутат **М. М. Пегов**. Палата одностайно затверджує Укази Президії Верховної Ради СРСР, прийняті в період між першою і другою сесіями.

8 лютого, о першій годині дня, у Великому Кремлівському Палаці відбулося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Голова Ради Союзу депутат **О. П. Волков** повідомляє, що на ім'я Головуючого на спіль-

Головуючому на спільному засіданні Ради Союзу і Ради національностей

Прошу Вас довести до відома Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік мою просьбу про увільнення від поста Голови Ради Міністрів СРСР.

Просьба моя викликана діловими міркуваннями про необхідність зміцнення керівництва Ради Міністрів і доцільністю мати на посту Голови Радміну СРСР іншого товариша, який має більший досвід державної роботи. Я бачу ясно, що на виконанні складних і відповідальних обов'язків Голови Ради Міністрів негативно позначається мій недостатній досвід місцевої роботи і те, що мені не вдалося в міністерстві або в будь-якому госпоргані безпосередньо керувати окремими галузями народного господарства.

Вважаю також себе зобов'язаним у цій заяві сказати, що тепер, коли Комуністична партія Радянського Союзу і трудящі нашої країни зосереджують особливі зусилля по якнайшвидшому піднесенню сільського господарства, я особливо ясно бачу свою вину і відповідальність за незадовільний стан справ, що склався в сільському господарстві, бо протягом ряду років до цього на мене був покладений обов'язок по контролю і керівництву роботою центральних сільськогосподарських органів і роботою місцевих партійних і радянських організацій в галузі сільського господарства. Комуністична партія з ініціативи і під керівництвом ЦК КПРС уже виробила і здійснює ряд великих заходів по подоланню відставання сільського господарства. До числа таких важливих захо-

Слово надається депутатові **О. М. Пузанову**. Він говорить, що вважає мотиви, викладені в заяві тов. Маленкова, цілком правильними і пропонує прийняти заяву тов. Маленкова і увільнити його від обов'язків

За дорученням Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Ради Старійшин тов. Хрущов вносить пропозицію затвердити Головою Ради Міністрів СРСР товариша **Булганіна** Миколу Олександровича.

Верховна Рада одностайно приймає постанову про призначення тов. **М. О. Булганіна** Го-

лomu засіданні надійшла заява від Голови Ради Міністрів СРСР товариша **Г. М. Маленкова**, в якій він просить увільнити його від поста Голови Ради Міністрів СРСР. Депутат **О. П. Волков** оголошує текст заяви.

дів безперечно належить реформа щодо сільгосподатку, про яку хочу до речі сказати, що вона була здійснена з ініціативи і на пропозицію ЦК КПРС, і зараз видно, яку важливу роль відіграла ця реформа у справі розвитку сільського господарства. Тепер, як відомо, з ініціативи і під керівництвом ЦК КПРС вироблена генеральна програма по подоланню відставання сільського господарства і якнайшвидшому його розвитку. Ця програма спирається на єдино правильну основу—дальший всемірний розвиток важкої індустрії, і тільки здійснення її створює необхідні умови для справжнього піднесення виробництва всіх необхідних товарів народного споживання.

Можна чекати, що різні буржуазні кликуші займуться наклепницькими вигадками у зв'язку з моєю цією заявою і самим фактом увільнення від поста Голови Радміну СРСР. Але ми, комуністи і радянські люди, пройдемо мимо цієї брехні і наклепів. Для кожного з нас над усе інтереси Батьківщини, народу, Комуністичної партії.

Звертаючись з проською про увільнення мене від поста Голови Радміну СРСР, я хочу запевнити Верховну Раду СРСР у тому, що на дорученій мені новій ділянці, я, під керівництвом монолітного своєю єдністю і згуртованістю ЦК КПРС і Радянського Уряду, буду якнайдобросовісніше виконувати свій обов'язок і ті обов'язки, які будуть на мене покладені.

Голова Ради Міністрів СРСР—
Г. М. МАЛЕНКОВ,
8 лютого 1955 року.

Голови Ради Міністрів СРСР. Верховна Рада Союзу Радянських Соціалістичних Республік постановляє: Прийняти заяву тов. **Г. М. Маленкова** і увільнити його від обов'язків Голови Ради Міністрів СРСР.

Головою Ради Міністрів СРСР. Потім сесія переходить до розгляду наступного питання—про міжнародне становище і зовнішню політику уряду СРСР. З доповіддю в цьому питанні виступив, тепло зустрінутий присутніми, перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР і Міністр Закордонних Справ СРСР депутат **В. М. Молотов**.

ШИРШЕ ВИКОРИСТОВУВАТИ ДОСВІД ВІДМІННИКІВ

ДО НОВИХ УСПІХІВ У НАВЧАННІ

Цими днями відбулися партійні збори університету, які заслухали та обговорили доповідь секретаря партійного бюро тов. Симоненка М. К. «Про підсумки XVII міської та XIII районної партійних конференцій та про хід виконання рішень звітно-виборних партійних зборів, пропозицій та критичних зауважень комуністів».

Доповідач розповідає про ті успіхи, що їх досягли міська та районна партійні організації в справі виконання історичних рішень вересневого та лютого-березневого пленумів Центрального Комітету КПРС. Виконуючи рішення Пленумів ЦК партії, з міста Одеси поїхали працювати на село—в колгоспи, радгоспи та машинно-тракторні станції—значна кількість комуністів—інженерів, техніків та агрономів. Підприємства міста, навчальні заклади та установи ведуть велику шефську роботу.

Тов. Симоненко говорить про роботу промислових підприємств міста, про поліпшення ідеологічної та внутріпартійної роботи в партійних організаціях міста і району.

Значну увагу в своїй доповіді приділяє тов. Симоненко оцінці роботи навчальних закладів, яка давалася на партійних конференціях, і зупиняється, зокрема, на учбово-виховній та науковій роботі нашого університету.

Наша партійна організація,—говорить доповідач тов. Симоненко,—посилала увагу до організації та поліпшення учбово-виховної та навчальної роботи. Підсумки зимової екзаменаційної сесії свідчать, що більшість викладачів піднесли рівень викладання, пов'язують лекції з актуальними потребами народного господарства і більш вимогливо ставляться до оцінки знань студентів. Одночасно ми можемо зробити висновок про поліпшення роботи ряду кафедр та кабінетів.

Разом з тим зимова екзаменаційна сесія показала, що й студенти підвищили вимоги до своїх знань і зустріли екзамен добре підготовленими. По університету одержано такі оцінки: «відмінно»—47,3 проц., «добре»—45,3 проц., «задовільно»—6,1 проц. та «незадовільно»—1,3 процента. Високих показників домоглися викладачі кафедри філософії (зав. кафедри доцент Підгрушний). По діалектичному та історичному матеріалізму відмінні оцінки становлять 52,5 процента, добрі—44,3 процента. Характерно те, що авангардна роль в навчанні належить комуністам. Вони є відмінниками і активними учасниками громадсько-політичного життя університету.

Однак, зимова екзаменаційна сесія виявила ряд серйозних недоліків в організації навчального процесу. У нас є ще студенти, які одержали по дві незадовільні оцінки. Це такі т.т.: Чебаненко, Юров, Крепотін—фізико-

математичний факультет. Деякі студенти, недостатньо працюючи над вивченням програмового матеріалу, намагалися вдатися до обману. Такі студенти, як Бердник—другий курс геологічного від. геолого-географічного факультету, Пшегодський—третій курс історичного факультету, Хохлова та Усенко—перший курс фізико-математичного факультету, замість того, щоб глибоко вивчати матеріал, займалися «виготовленням шпаргалок», а на екзаменах прагнули скористатися ними.

Не завжди у нас ще окремі студенти,—говорить тов. Симоненко,—виявляли глибокі знання першоджерел. Особливо це стосується студентів третього курсу фізико-математичного факультету, групи математиків. Із 28 студентів цієї групи в перший день заліку не з'явилося 10 чоловік, а з тих, що склали, тільки половина одержала залік. Двічі склали заліки з основ марксизму-ленізму студенти першого курсу філологічного факультету—Гушер, Пугачова, Петращенко. Незадовільні знання з філософії виявили Солнцева—філологічний факультет, Суботіна—історичний факультет.

Далі доповідач говорить про все ще низьку трудову дисципліну окремих студентів. Це проявилось, зокрема, в низькому проценті відвідування. Окремі студенти за семестр мають по 40 і більше годин пропусків лекцій без поважних причин. Особливо погане відвідування на біологічному факультеті.

Продовжуючи доповідь, тов. Симоненко зупиняється на науковій роботі, характеризує стан самостійного навчання професорсько-викладацького складу по підвищенню свого ідейно-теоретичного та наукового рівня, говорить про роботу агітколлективу університету.

На закінчення доповіді тов. Симоненко говорить:

Рішенням міської та районної партійних конференцій перед нашою партійною організацією поставлені великі та почесні завдання. Підносячи рівень організаційно-партійної, ідеологічної, навчальної та наукової роботи, чуїно прислухаючись до критичних зауважень комуністів, партійна організація цілком впрається з поставленими завданнями.

Після доповіді розгорнулося жваве обговорення, в якому взяли участь студент-відмінник геолого-географічного факультету Одинцов, доцент кафедри філософії С. Я. Коган, старший викладач кафедри української літератури Г. А. В'язовський, декан фізико-математичного факультету доцент Т. Я. Сюра, ректор університету, професор біологічних наук С. І. Лебедев та інші. Учасники зборів детально обговорили стан учбово-виховної та наукової роботи і прийняли розгорнуте рішення.

Сумлінний студент

Ще при складанні вступних екзаменів звертав на себе увагу скромністю та глибокими знаннями В. Махиброзюк. Він охоче пояснював своїм товаришам окремі питання з математики й фізики.

Махиброзюк успішно склав вступні іспити і був зарахований студентом геолого-географічного факультету. Ще з 9 класу мріяв він вступити в ОДУ. І ось мрія здійснилася. Уже в перші дні навчання в газеті «Земля і недра» появляється його замітка. В ній схвильовано розповідається про те, якою турботою партії і уряду оточена наша молодь.

Зараз В. Махиброзюк—студент II курсу. За цей час він проявив себе як дисциплінований і старанний студент, зраз-

ковий в навчанні і комсомольській роботі на курсі.

Володя успішно склав і останню зимову екзаменаційну сесію, з радістю допомагав товаришам, не жалюючи для цього свого часу.

Володя активний учасник хуторної самодіяльності. Він соліст домрового оркестру. В цьому році Махиброзюку була доручена агітаційна робота, з якою він також успішно справляється. Приємно бачити, як товариш на наших очах підвищує свої знання, розширює кругозір, прагнучи стати повноцінним спеціалістом, як вимагає того наша Батьківщина.

Ібрагім-Заде, комсорг II курсу геолого-географічного факультету.

На III курсі фізиків

Підсумки зимової сесії цього року показують, що більшість студентів нашого курсу систематично працювала на протязі всього семестру. Це видно з того, що більша частина студентів складала сесію на «відмінно» та «добре», а такі, як Стасенко, Зудрицький, Мартиновська, Перетятко, Бурштейн, Ярошук, склали всі екзамен на «відмінно». Особливо треба відмітити Сашу Стасенку. Він відмінник на протязі двох років. Відмінних успіхів в навчанні Саша досягає завдяки своїй працьовитості і систематичному вивченню лекційного матеріалу та додаткової літератури.

С. Стасенко не тільки відмінно навчається, він бере активну участь у громадському житті курсу й факультету як секретар комсомольського бюро групи.

Роботу в групі Стасенко скеровує головним чином на те, щоб добитися доброї успішності всієї групи.

І він цього добився. Ось уже другий рік його комсомольська група добре складає іспити.

Хочеться відмітити ще одну дуже хорошу рису Саші Стасенко—його уважне, чуїне ставлення до товаришів. Хто б і коли б не звернувся до нього з якимось проханням, Саша завжди допоможе. І тому він користується великим авторитетом серед наших студентів.

Поряд з хорошими показниками, яких добився наш курс в минулому семестрі, підсумки сесії говорять і про те, що в нас ще багато недоліків. Деякі студенти підготувалися до сесії гірше, ніж могли б, і одержали задовільні оцінки.

А такі, як Алексєєв, Жук, Войко одержали незадовільні оцінки. Це говорить про те, що ще не всі студенти нашого курсу займаються на протязі семестру, а в період підготовки до екзаменів не встигають добре опрацювати весь матеріал. Це, перш за все, стосується таких студентів, як Цветков та Жук, які попередню сесію склали добре.

Дуже несерйозно ставиться до навчання студент Алексєєв, тому він так погано складає майже всі сесії.

Всебічні, глибокі знання приходять лише внаслідок впертої, систематичної праці. Давайте ж братися за таку працю з перших днів другого семестру.

Д. ГЛАВАЦЬКИЙ, ст. III курсу фізико-математичного факультету.

Наша відмінниця

На IV курсі хімфаку в групі фізико-хіміків навчається студентка Мисюк. В зимову екзаменаційну сесію наш курс складав чотири екзамени. Всі вони були складені Ноною лише на «відмінно». І це не вперше. Всі попередні роки вона теж була відмінницею. Такі результати є наслідком серйозної, вдумливої роботи дівчини на протязі усього року.

Мисюк завжди змістовно виступає на семінарах з філософії, своєчасно та сумлінно виконує практичні завдання. Нона Мисюк дуже любить фізичну хімію, вона багато і з інтересом працює над своєю темою в науковому гуртку. Хочеться відмітити ще й таку хорошу рису нашої співкурсниці. Нона—чуїний товариш. Важко знайти приклад, коли б вона

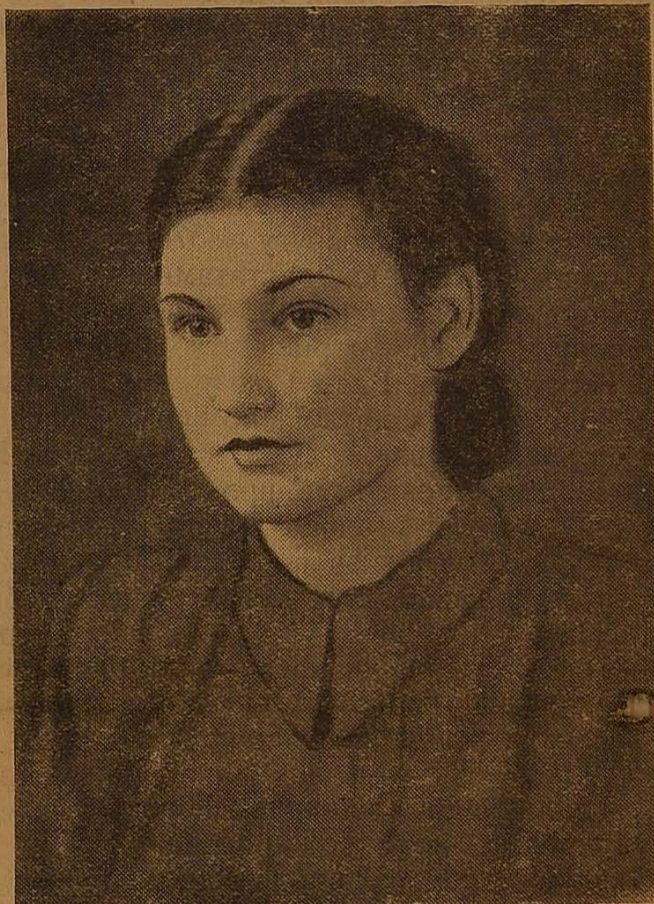
відмовила комусь-небудь в допомозі.

Відмінне навчання Мисюк успішно поєднує з участю в громадській роботі як член комітету комсомолу університету. Відповідаючи за учбову роботу на трьох факультетах, вона не зводить цю роботу до збирання папірців про успішність, а сама часто буває в групах, проводить бесіди з комсомольцями.

Нона ініціативна, принципова, вимоглива до себе й до інших дівчина.

На закінчення хочеться від душі побажати їй тільки на «відмінно» закінчити університет й на все життя зберегти ті риси характеру, за які поважають її в колективі.

Л. БАКАЛО, студ. IV курсу хімічного факультету.

Г. Гаєвська, студентка II курсу фізико-математичного факультету, комсорг групи, відмінниця навчання.

МІСЦЕВІ ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В СРСР

Суть радянського державного устрою, за вченням В. І. Леніна, полягає в тому, що найбільш масові організації пригнічених при капіталізмі класів стають «...постійною і єдиною основою державної влади, всього державного апарату». (Твори, том 28, стор. 443).

Цими глибоко демократичними організаціями є Ради. У відповідності з статтею 94 Конституції СРСР, Ради депутатів трудящих виступають як органи державної влади в краях, областях, автономних областях, округах, районах, містах і селах.

Ради забезпечують максимальне залучення народу до державного управління. Так, в 1953 році до місцевих Рад було обрано більше ніж півтора мільйони депутатів із робітників, селян і трудової інтелігенції.

В організації виборів у Ради беруть участь, як довірені особи, завідуючи агітпунктами та агітатори, мільйони трудящих. Ради обираються населенням на основі загального, рівного і прямого виборчого права при таємному голосуванні.

Правом голосу користуються громадяни СРСР від 18 років, незалежно від расової та національної приналежності, статі, віросповідання, освітнього цензу, осілости, соціального походження, майнового становища і минулої діяльності, за винятком позбавлених розуму та осіб, засуджених судом з позбавленням виборчих прав.

Кожний виборець в СРСР має один голос, і всі громадяни беруть участь у виборах на рівних основах. Депутати до органів державної влади в СРСР обираються громадя-

нами безпосередньо, без будь-яких проміжних виборів. Це дає можливість виборцю голосувати за того кандидата, якому він довіряє. Організація виборів до Рад забезпечує таємницю волевиявлення виборців, що гарантує їм повну незалежність при подачі голосів.

Вибори до Рад виллюються в яскраву демонстрацію морально-політичної єдності радянського суспільства, дружби народів і радянського патріотизму.

Про справді демократичний характер радянського виборчого права свідчить те, що подачею голосів функції виборців у нашій країні не обмежуються. Будучи обраними, радянські депутати продовжують постійно спілкуватися із своїми виборцями, прислухатися до їх запитів та потреб, враховувати їх критичні зауваження, показувати зразки у праці та громадській діяльності.

Великим авторитетом і довір'ям у виборців користується депутат Кубанської сільської ради, бригадир рілничої бригади колгоспу «Перше жовтня», Одеської області, В. Ф. Стоянов. Його бригада збрала по 24 центнери озимої пшениці з гектара. Депутат Одеської приміської райради, ланкова колгоспу ім. Жовтневої революції Булаєнко М. С. в 1953 р. збрала по 26,8 центнери зернових з гектара.

Радянські депутати регулярно приймають виборців, розглядають їх усні та письмові заяви. Вони допомагають задовольнити законні претензії трудящих.

Заслуженому вчителю УРСР, одному з найстаріших депутатів Одеської

міськради І. І. Гольденблату в листопаді 1953 року виборці дали наказ про покриття асфальтом декількох кварталів вулиці Свердлова. Виконуючи наказ, депутат пішов з хатайством у міськвиконком. Були виділені необхідні кошти. В минулому році роботи по асфальтуванню, у відповідності з наказом виборців, виконані.

Тов. Гольденблат відвідує квартири виборців, цікавиться станом житлового фонду. В його виборчому окрузі всі будинки були своєчасно підготовлені до зими, у дворах встановлені і утеплені зимові крапи, відремонтовані промінні шахти, закладені парадні, на випадок снігових наметів ліварники забезпечені необхідним інвентарем.

Депутат місцевої Ради систематично звітує перед народом про свою роботу і про роботу відповідної Ради. Не виправдавши довіря виборців, він в лютий має може бути позбавлений повноважень за рішенням більшості населення виборчого округу.

Згідно з ст. 97 Конституції СРСР, Ради депутатів трудящих керують культурно-політичним і господарським будівництвом, встановлюють в інтересах цього будівництва свій бюджет.

Велику роль відіграють Ради в боротьбі трудящих, керівників Комуністичною партією, за круте піднесення сільського господарства, неослабний розвиток важкої індустрії і неухильне збільшення виробництва предметів народного споживання.

Ради проводять значну роботу по організації медичного обслуговування трудящих—роботи лікарень, поліклінік та різних профілактичних установ. Зараз в СРСР працює біля 300 тисяч лікарів і біля 900 тисяч фельдшерів, медичних сестер та іншого середнього медичного персоналу. Турбота радянської влади про здоров'я

НАВЧАННЯ, ВЧИТИСЯ ПОСТІЙНО І НАПОЛЕГЛИВО

БУДЕМО ВЧИТИСЯ ЩЕ КРАЩЕ

Зимова сесія, яка була для нас досить напруженою, почалася на нашому курсі з подачі курсових робіт. У нас, третьокурсників, це перші курсові роботи, і ми взяли за них дуже рано і з великим запалом. Опрацювали багато матеріалу, використали всі до одного першоджерела, вказані вказаними. Тому й роботи вийшли повні, вичерпні.

Велику увагу ми приділили також зовнішньому оформленню, доповнивши роботи ілюстраціями, фотографіями, малюнками.

Наш керівник, професор Прендель, а також співробітники кафедри були дуже задоволені курсовими роботами.

Зразу ж після подання курсових робіт почалась залікова сесія. Заліків було небагато, але з таких предметів, які вимагають напруженої роботи на протязі всього семестру (політекономія, біохімія, гідробіологія).

Наші студенти багато попрацювали і всі заліки склали добре і вчасно.

Екзаменаційна сесія також була невеликою — всього два екзамени: гістологія та дарвінізм. Але екзамени дуже важкі, і ми, признатися, не без хвилювання думали про них.

Зразу ж після нового року засіли за гістологію. Це предмет, який не вивчили за 3—4 дні. Ми, знаючи це, багато уваги приділяли цьому пред-

мету протягом семестру. І все ж таки перед екзаменом довелося напружено попрацювати. Дуже до речі прийшлися знання, одержані під час практичних занять.

Що ж стосується дарвінізму, то не треба казати, як необхідне знання цієї науки кожній культурній людині. Тому не дивно, що до екзамену з дарвінізму ми також готувалися дуже серйозно.

В результаті гідробіології III курсу склали сесію досить добре: з шести фуркантів у нас три відмінники — Камінська, Джичимський та Свинарьова. Двоє студентів склали сесію на «добре» та «відмінно». Лише Соляник підкачав — з гістології одержав «задовільно». Але зрозумівши, що цим він тягне назад всю групу, він добре попрацював перед дарвінізмом і склав цей екзамен на «відмінно». По курсовій роботі він також має відмінну оцінку.

Звичайно, результати сесії на нашому курсі непогані, але можна було б домогтися того, щоб всі шість чоловік були відмінниками. І до цього ми будемо прагнути в другому семестрі.

Є. СВИНАРЬОВА, ст. III курсу біологічного факультету.

Успіхи першої сесії

Перша екзаменаційна сесія в стінах університету у першокурсників біологічного факультету пройшла досить успішно.

Це доказ того, що студенти на протязі учбового року міцно потоваришували з книгою.

Багато з наших студентів склали всі екзамени зимової сесії лише на «відмінно».

Студентка нашого курсу Ляля Шеховцова вчиться лише на «відмінно». Вона користується великою повагою і авторитетом серед своїх товаришів. На «відмінно» також склали

екзамен Т. Симіч, Г. Білоногова, В. Калачова, Т. Лебедева, Л. Бирюкова. На «відмінно» і «добре» склали екзамен Л. Булава, М. Сосинська та багато інших студентів нашого курсу.

Але все ж на курсі є такі студенти, які недостатньо підготувались до сесії, несерйозно віднеслись до такого важливого питання.

Так давайте ж, товариші, рвнитесь на краях!

З. Филімонова, ст. I курсу біофаку.

У НАС НА КУРСІ

В зимову сесію ми склали порівняно небагато предметів: російську мову, діалектичний матеріалізм і курс радянської літератури. Але все це предмети серйозні і великі за обсягом. Тому потрібно було прикласти максимум зусиль, щоб успішно закінчити сесію.

Результати екзаменів показали, що в основному курс справився з цим нелегким завданням. Із 30 студентів 15 склали всі екзамен лише на відмінно. Це такі товариші, як Лимаренко, Мінов, Дем'янова, Єсіпова, Зайцева, Березюк та інші. Їхні успіхи — результат систематичної роботи на протязі семестру, творчого підходу до вивчення предметів, активної участі в студентських гуртках. Багато з них відмінно навчання поєднують з громадською роботою на факультеті (Іванов, Найдман, Моралевич, Зайцева). Особливо хочеться відмітити студента Іванова, секретаря комсомольського бюро факультету, який бере активну участь у громадському житті факультету і відмінно навчається. Радик і хороший, уважний товариш. Не буде перебільшенням, якщо сказати, що деякі товариші успішно склали екзамен завдяки допомозі Радика Іванова.

В результаті великої та наполегливої роботи на протязі семестру з глибокими знаннями підійшла до екзаменів Дем'янова.

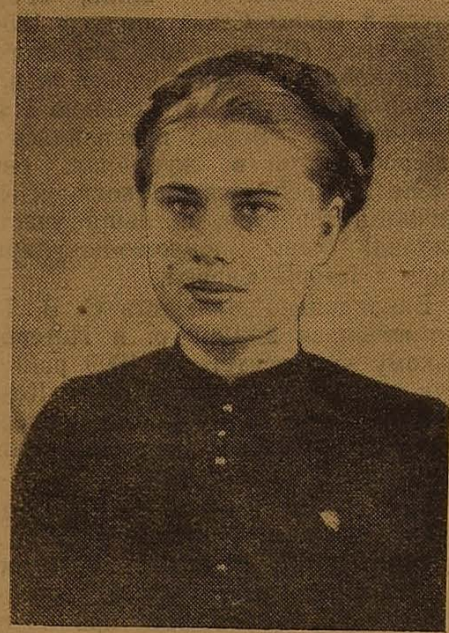
Таня активний член гуртка філософії та радянської літератури. Відповіді її на семінарах з діамату завжди відзначалися творчим підходом до вивчення матеріалу, глибокою послідовністю та логічністю викладу.

З наших студентів склали екзамен з однією четвіркою: Лагопуло, Барська, Вінников, Подгаєць та інші. Треба сказати, що сесію вони склали нижче своїх можливостей.

Результатом несерйозного відношення до навчання є посередні оцінки студентів Яшиковського, Солдатової, Бушкіної. Певна доля вини тут лежить і на членах КСМ бюро, які не зуміли вчасно звернути належну увагу на цих студентів і прийняти відповідні міри.

В нас є всі можливості складати екзамен без жодної трійки. Потрібно, щоб можливість перетворилась в дійсність.

ІГІТХАНОВА, ШИПТИЛЕВСЬКА, студенти IV курсу рос. відділу.

В. Бахмат, студентка II курсу хімічного факультету, член профкому університету, відмінниця навчання.

І. Коваленко, студентка II курсу фізико-математичного факультету, член комсомольського бюро факультету, відмінниця навчання.

ПІДСУМКИ СЕСІЇ В НАШІЙ ГРУПІ

Закінчилася сесія—третя сесія в нашому студентському житті. Студенти нашої групи серйозно підготувалися і добре склали екзамен. Насамперед слід відмітити наших відмінників минулих років, які і під час цієї сесії виявили глибокі ґрунтовні знання. Це такі товариші, як Гаєвська, Коваленко, Мірак'ян. Приємно відмітити, що ряди відмінників значно поповнилися за рахунок нових трудлюбивих, енергійних студентів-комсомольців: Туріної, Ей-

діс, Прокопеч, які наполегливою працею добилися повноцінних знань.

Більшість наших комсомольців (21 чоловік із 24) виявили на минулій сесії добру підготовку, але деякі товариші все-таки недостатньо попрацювали і в результаті одержали задовільні і навіть незадовільні оцінки. З самого початку занять потрібно допомогти цим товаришам в підвищенні їх успішності.

Група студентів II курсу фізмату.

КРАЩІ РЕЗУЛЬТАТИ

Наслідки зимової екзаменаційної сесії свідчать про те, що переважна більшість студентів сумлінно готувалася до складання сесії і в результаті має добрі наслідки. Так, наприклад, група фізиків IV курсу хімічного факультету (12 чол.) склали екзамен лише на «відмінно» і «добре». В групі дев'ять відмінників. Група гірлогів IV курсу географічного

відділу геолого-географічного факультету (9 чоловік) має шість відмінників, три студенти склали екзамен на «добре» і «відмінно». Приємно відмітити добрі наслідки першої сесії у студентів-істориків I курсу. Із 54 студентів 13 склали екзамен лише на «відмінно», останні—на «відмінно» і «добре».

людини привела до зниження смертності і неухильного росту народжуваності в нашій країні. Кожний рік чистий приріст населення становить у нас більше 3 мільйонів чоловік.

Неослабну увагу приділяють Раді матеріальному забезпеченню і працевлаштуванню інвалідів Вітчизняної війни і праці.

Невтомну турботу проявляють Ради про будівництво житлового фонду міст, робітничих селищ та сіл. За останні роки на капітальне будівництво в СРСР було витрачено більше ніж 900 мільярдів карбованців. За ці роки побудовані і введені в дію 20 мільйонів квадратних метрів житлової площі в містах та робітничих селищах і біля 4,5 мільйонів будинків для колгоспників та сільської інтелігенції.

Благо радянської людини, провітання нашого народу є вищим законом для Рад.

Ради депутатів трудящих забезпечують охорону державного порядку, сприяють посиленню обороноздатності країни, а також забезпечують додержання законів і охорону демократичних прав та свобод громадян СРСР.

Всією практичною роботою Рад керує Комуністична партія—передовий загін трудящих в їх боротьбі за побудову комунізму. Жодного важливого рішення Ради не приймають без врахування вказівок партії. Партія забезпечує Радам підтримку мас.

Всі Ради працюють в сесійному порядку. Це є необхідною умовою демократичного рішення питань, які відносяться до їх компетенції, це сприяє розвитку творчої ініціативи депутатів, розгортанню принципової критики і самокритики.

Сесія обласних рад скликається не менше чотирьох раз на рік, сесії районних Рад—не менше шести раз на рік, сесія міських, сільських і се-

лицьких Рад—не менше одного разу на місяць.

Обговорення питань господарського і культурного будівництва на сесіях відзначається глибокою демократичністю, організованістю та діловитістю. Воно носить відкритий публічний характер, чим забезпечується контроль мас за діяльністю Рад.

Ради депутатів трудящих приймають на сесіях рішення і дають розпорядження в межах прав, закріплених за ними законами СРСР і союзних республік.

Виконавчими і розпорядчими органами місцевих Рад є вибрані ними виконавчі комітети в складі голови, замісників голови, секретаря та членів виконкому.

Виконавчі комітети місцевих Рад керують культурно-політичним і господарським будівництвом на своїй території, скликають сесії Рад. На них покладаються також організаційні функції, зв'язані з виборами до Рад і до народних судів.

Окремими галузями господарської і культурно-політичної роботи завідують відділи та управління виконавчих комітетів.

Умовою успішної діяльності Рад є тісний і постійний зв'язок цих органів з масами. Тому в політичній, господарській і культурній діяльності Рад беруть добровільну участь мільйони рядових трудящих. Робітники, селяни і представники ншої інтелігенції звертаються в Ради з конкретними пропозиціями, спрямованими на поліпшення роботи різних підприємств та установ, на боротьбу з різними проявами бюрократизму і тяганини, які ще мають у нас місце, на зміцнення соціалістичної законності. Сміливо і принципово критикують недоліки в роботі Рад, трудящі тим самим приймають міри до викорінення нездорових явищ в житті нашого суспільства.

При місцевих Радах утворюються постійні комісії, які подають Радам допомогу в успішному виконанні народногосподарських планів та інших завдань, що стоять перед місцевими органами державної влади. Постійні комісії створюються місцевими Радами за основними галузями їх діяльності. В роботі комісії, крім депутатів, беруть участь мільйони активістів.

До діяльності у постійних комісіях в першу чергу залучаються передові робітники та колгоспники, а також інженерно-технічні робітники, спеціалісти сільського господарства, лікарі, вчителі та інші. Громадянин СРСР, який залучається до роботи в постійній комісії, тим самим приєднується до практичної участі в управлінні справами держави. Постійні комісії співробітничать з виконкомами, подають їм велику допомогу.

Так, торгова комісія Ворошиловської Райради м. Одеси разом з виконкомом добила в 1953—1954 рр. значного поліпшення обслуговування громадян торговими організаціями і торговими точками району. Комісія приділяла неослабну увагу роботі підприємств громадського харчування—столових та буфетів.

У 1953 р. комісією було проведено 220, а в 1954 р.—150 обслідувань та перевірок торгової сітки. В процесі перевірок приймалися міри до усунення порушень правил радянської торгівлі, велась боротьба з фактами обмірвання та обвішування, грубого ставлення до покупців, що ще має місце в окремих випадках.

В минулому році комісія особо займалася роботою студентських ідалень, шкільних буфетів, топливних складів та магазинів району.

З метою кращого обслуговування трудящих комісія разом з райторгвідділом добила відкриття ідалень в робітничому районі по вулиці Косвенній, спеціалізованого взуттєвого

магазину на вулиці Торгової, магазину по продажу овочів та м'яса на вулиці Тираспольській та інш.

З метою кращого збереження продуктів в ряді магазинів є вдосконалене холодильне устаткування.

Проводяться міроприємства по благоустрою Нового та старого ринків. Діяльність постійних комісій цінна їх постійною турботою про поліпшення умов праці, життя та побуту трудящих.

Постійні комісії Рад утворюються Радами і їм підв'язні.

Ради депутатів трудящих є повновласними державними органами в протилежність буржуазним муніципалітетам, становище яких незавидне.

За визначенням В. І. Леніна, муніципалітети «...займаються нешкідливими для буржуазної держави «людськими умивальниками», водопостачанням, електричними трамваями і т. п. заходами, нездатними підірвати основи для того, що називається «існуючим суспільним порядком» (т. 10, стор. 159).

Муніципалітети в капіталістичних країнах знаходяться в юридично безправному і повністю залежному від центральної влади становищі.

В американських муніципалітетах господарюють капіталістичні заправники. Наприклад, в муніципалітеті Нью-Йорка в 1950 році 70% депутатів складали власники промислових та торгових підприємств, 11%—представники банків та держці акцій банкірських будинків, 9%—біржовики та довірені різних фірм.

При цьому діяльність муніципалітетів США протікає під всебічним контролем федеративного уряду та урядів штатів.

У Франції муніципалітети повністю залежать від префектів. Дуже обмежені в правах муніципалітети Італії, Бельгії, Голландії та інших капіталістичних країн.

Зовсім не користувалися самостійністю й органи місцевого самоуправління царської Росії. За влучною характеристикою В. І. Леніна, земство було «...п'ятим колесом до воза російського державного управління» (т. 5, стор. 32). Земство та міські думи царської Росії знаходилися в прямій залежності від губернаторів і градоначальників. В земства і думи царської Росії вибиралися представники експлуатарських класів. В Московську міську думу в 1912—1916 рр. входило 146 гласних, серед них було 63 промисловці, 32—купці-оптовики, 24 домовласники і 24 особи різних професій (адвокати, біржовики і т. п.). Такі органи «самоуправління» в капіталістичних країнах. На протипагу їм Ради депутатів трудящих є дійсно народними і повновласними установами.

Наступні вибори до Рад будуть сприяти дальшому зміцненню нашого суспільного і державного устрою, подальшому ростові політичного і трудового піднесення мас.

Вибори будуть провадитися в умовах наполегливої і послідовної боротьби Радянського Союзу і очолюваного ним табору миру, демократії і соціалізму за мир між народами, проти підлої діяльності імперіалістичних підпалювачів війни.

Трудящі висунули кандидатами в депутати місцевих Рад, по своєму вільному вибору, гідних представників робітничого класу, колгоспного селянства, трудової інтелігенції, Радянської Армії. Всі виборці виявлять їм високе довір'я як своїм обранцям, покликаним перетворити в життя політику Комуністичної партії і Радянського уряду.

О. В. СУРІЛОВ, кандидат юридичних наук.

ПАМ'ЯТІ Є. В. ТАРЛЕ

6-го січня 1955 року на 80 році життя помер видатний радянський вчений—історик, педагог і публіцист Євген Вікторович Тарле. Є. В. Тарле народився у 1875 р. в м. Миколаєві. Вищу освіту одержав у Київському університеті. З 1903 р. почав свою викладацьку діяльність в Петербурзькому університеті. Науково-літературна діяльність Є. В. Тарле почалася з друкування статей історичного змісту в російських журналах «Русская мысль», «Современный мир» та інших.

Магістерська дисертація Є. В. Тарле (1901 р.) «Общественные воззрения Томаса Мора в связи с экономическим состоянием Англии его времени» показала його інтерес не тільки до історії суспільних явищ, але й до історії економічного розвитку країни.

Революція 1905 року вплинула на тематику наукових і публіцистичних робіт Є. В. Тарле. Він проявляє посилені інтерес до історії робітничого класу, до його ролі у європейських революціях минулого.

Наслідком наукових досліджень в цій галузі з'явилася двотомна праця, що послужила основою докторської дисертації (1911 р.): «Рабочий класс во Франции в эпоху революции», в якій представлено величезний документальний матеріал. За цю роботу Євген Вікторович одержав премію ім. Ахматова в 1913 р. Близько за темою була робота «Рабочие национальных мануфактур во Франции в эпоху революции (1789—1899 гг.)». Від вивчення французької революції Є. В. Тарле перейшов до вивчення наполеонівського часу, наслідком чого з'явилася низка таких робіт, як «Континентальная блокада» в 2-х томах (1913—1916 р.) та надруковані вже за радянського часу праці: «Нашествие Наполеона на Россию в 1812 г.» (вид. 1938 і 1943 рр.), «Наполеон» (вид. 1936 і 1942 рр.) та інші, побудовані на великому документальному матеріалі, здебільшого опублікованому вперше.

В 1941—1943 рр. Євген Вікторович, вивчаючи дипломатичну та військову

історію, створив двотомну працю «Крымская война». Зовсім недавно, в 1954 р., вийшла нова книга, що стосується Кримської війни, — «Город русской славы Севастополь в 1854—1855 гг.» (Військвидав, 216 стор.).

Наукова та літературна діяльність Тарле була дуже інтенсивною і різноманітною. Вона проявлялась у співробітництві в журналах, енциклопедіях, рецензуванні новинок історичної літератури, активній участі в виданні серії науково-популярних книг з історії Європи.

Викладацька діяльність Є. В. Тарле почалася з 1903 р. в Петербурзькому університеті. В 1909 році він був призначений професором Дерптського (нині Тартуського) університету, залишаючись одночасно приват-доцентом у Петербурзі.

Про те, як ставився до Тарле царський уряд, можна перекоонатися на такому факті. В архіві Новоросійського університету, серед численних документів, що свідчать про боротьбу царату з революційно-демократичним рухом серед студентів та викладачів, нами виявлено секретний лист від попечителя Одеської учбової округи Сольського на ім'я ректора Новоросійського університету, від 21 червня 1900 р., за № 104:

«Вследствие предложения министра Народного Просвещения от 15-го июня за № 15724, имею честь уведомить Ваше Превосходительство, что вследствие политической неблагонадежности приват-доцента университета Св. Владимира Евгения Викторовича Тарле, названное лицо не должно быть допускаемо к педагогической деятельности в учебных заведениях ведомства Министерства Народного Просвещения» (Архів Новоросійського університету, фонд 45, опис 19, справа 679, аркуш 151). Таким чином, Є. В. Тарле на протязі 17 років (1900—1917) відчував утиски царської влади за свої прогресивні погляди, і доводиться лише дивуватись, скільки впертості й настирливості було у Євгена Вікторовича, який зумів подолати неабиякі труднощі на

всьому науковому шляху. Лише після Великої Жовтневої соціалістичної революції Тарле зміг працювати у нормальних для вченого умовах, широко віддаючи свій досвід, свої знання радянській молоді, радянській історичній науці.

З 1917 р. Тарле—професор Петроградського (потім Ленінградського), а згодом—Московського університету.

У 1927 р. Є. В. Тарле був обраний дійсним членом Академії наук СРСР. Є. В. Тарле був не тільки видатним ученим-істориком, він був чудовим лектором, блискучим публіцистом, завжди жваво відкликався на всі важливі події політичного життя. В період Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. він виступав з палкими патріотичними статтями у часописі «Известия», в журналах «Большевик», «Новое время». В листопаді 1942 р. він працював членом Надзвичайної Державної комісії по розслідуванню злочинів німецько-фашистських загарбників на тимчасово окупованій території СРСР. В післявоєнні роки акад. Тарле публікує ряд публіцистичних статей, в яких викриває підступні імперіалістів—паліїв нової світової війни. Наукові праці Є. В. Тарле внесли значний вклад у справу вивчення світової історії і мали широке визнання за кордоном. Він був обраний дійсним членом Академії наук в Осло (1946 р.), членом-кореспондентом Британської Академії по підтримці історичних, філософських та філологічних наук (1944 р.), почесним доктором Сорбони (1945 р.), університетів у Брно, Осло, Алжирі (1944 р.) та Празі (1948 р.).

Радянський уряд високо оцінив багаторічну різносторонню діяльність Є. В. Тарле в галузі розвитку історичної науки та підготовки кадрів. Він був нагороджений трьома орденами Леніна, двома орденами Трудового Червоного Прапора, медаллю. Деякі з його робіт були відзначені Сталінськими преміями.

Є. ЖАКУЛІНА, О. МИШАКОВ.

ГУРТОК ГОТУЄ СТУДЕНТІВ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Педагогічну практику студенти українського відділу філологічного факультету проходять якраз в такий період учбового року, коли в школах за учбовими планами вивчається творчість видатного письменника революційної демократії М. М. Коцюбинського.

Гурток по вивченню творчості Коцюбинського, що існує в цьому році в нашому університеті, вирішив узяти участь у підготовці студентів IV курсу до майбутньої педагогічної практики. З цією метою було проведено «вїзні» засідання на IV курсі, яке відвідали майже всі майбутні практиканти.

Доповідачами на засідання були запрошені наші ж студенти-заочники, що працюють учителями одеських шкіл та мають педагогічний досвід.

Дипломантка заочного відділу—вчителька 36-ї одеської середньої школи Надія Орлова з великим почуттям переповіла свій виклад уроку, присвяченого оповіданню Коцю-

бинського «Маленький грішник». Особливо цікавою була її розповідь про те, як вона пов'язує художній твір з матеріалами про моральну поведінку школяра в побуті.

Інша дипломантка-заочниця, вчителька 60-ї школи К. Даниленко, поділилась досвідом викладання творчості Коцюбинського в VII класі, розповіла, як вона знайомить учнів з образами повісті «Фата Моргана» цієї величної революційної епопеї про події 1905 року на селі.

Студентка V курсу стаціонару Валентина Ткаченко, яка торік провела уроки в IX класі по творчості Коцюбинського, розповіла про свої враження від педагогічної практики.

Вечір приніс безперечно користь студентам, які підути на практику до шкіл. Досвід проведення цього засідання показує, що наші наукові студентські гуртки можуть і повинні більше пов'язувати свою діяльність з шкільним процесом.

ДО 350-РІЧЧЯ „ДОН КИХОТА“ СЕРВАНТЕСА

В 1955 р. минає 350 років з дня опублікування першої частини прекрасної книги Сервантеса «Дон Кіхот».

За рішенням Сесії Всесвітньої Ради Миру в Стокгольмі народи всього світу будуть відмічати цю видатну річницю.

Наукова бібліотека відмітила знаменну дату виставкою, присвяченою безсмертній книзі Сервантеса.

Виставка відбиває широкий інтерес російського читача до чудової книги. Про це свідчать багаточисленні видання «Дон Кіхота» російською мовою. З часу першого перекладу «Дон Кіхота» на російську мову, за період, менший ніж 200 років, в Росії вийшло в світ біля 400 видань цього роману.

На виставці представлено 1-ше російське видання «Дон Кіхота», яке відноситься ще до 1769 року. Ця книжка давно вже стала бібліографічною рідкістю.

Історія о славному ла-манхском рыцаре Дон-Кихоте» перекладена була на російську мову невідомим автором з французького перекладу-переробки «Дон Кіхота» Філо де Сен-Мартена.

До XVIII ст. відноситься і другий переклад, зроблений Миколою Осиповим з французького ж перекладу-обробки.

В 1803—1804 р. був зроблений

більш повний (в шести томах) переклад роману, виконаний В. Жуковським.

На виставці представлено II видання цього перекладу (1815 р.).

Переклад Жуковського зроблений також з французької мови (з перекладу-обробки Флоріана).

Перший переклад з іспанського видання був виконаний К. Масальським у 1838 р. На це видання відгукнувся В. Г. Белінський заміткою в «Московском наблюдателе»: «Великолепное издание «Дон Кихота», («Московский наблюдатель», 1838, XVI, апрель, кн. 2).

На виставці представлений також переклад Кареліна, який надовго витіснив всі інші переклади і видержав багато видань.

Викликає інтерес віршовий переклад-обробка «Дон Кіхота» українську мову Івана Франка.

Радянські перекладачі дали нам новий переклад «Дон Кіхота», який відповідає сучасним вимогам художнього перекладу. Це переклад Кржевського і Смирнова і останній прекрасний переклад Любимова (вірш в перекладі Лозинського), який неодноразово перевідавався за останні роки.

На виставці експоновані відомі всім, невідомі вже від образів «Дон Кіхота» ілюстрації Густава Доре і нові ілюстрації до роману, виконані нашими художниками Кукринікси.

Виставка показує неодноразове використання безсмертних образів роману Сервантеса класиками марксизму-ленінізму в боротьбі з своїми противниками. Представлені твори Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна, в яких ці образи використані.

Виставка відбиває глибокий інтерес російської критики до роману. Представлені твори Белінського, Добролюбова, Герцена, які трактують безсмертний образ рицаря, багаточисленні праці дореволюційної та радянської критики, присвячені великому творчому світові літератури.

Виставка відбиває також використання образів «Дон Кіхота» у світовій літературі.

Н. ЮСІМ.

ДО УВАГИ СТУДЕНТІВ І ВИДАВЦІВ!

ПРИЙМАЄТЬСЯ
ДОДАТКОВА ПЕРЕДПЛАТА
НА ГАЗЕТУ
„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
НА 1955 РІК

Передплата ціна на рік—8 крб.

Передплату приймають: від студентів—уповноважені на курсах, від викладачів—секретарі деканатів.

Редактор І. М. ДУЗЬ.

ВИСТАВКА, ПРИСВЯЧЕНА П'ЯТДЕСЯТИРІЧЧЮ ПЕРШОЇ РОСІЙСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Народи Радянського Союзу і все прогресивне людство в цьому році відмічає п'ятдесятиріччя першої російської революції 1905—1907 рр. Це була перша народна революція епохи імперіалізму. Революція 1905—1907 рр.—важливий етап боротьби робітників і селян Росії за своє соціальне та національне визволення. Керівником і головною рушійною силою революції був пролетаріат, який очолював селянські маси. На чолі революційного народу виступив бойовий авангард робітничого класу

Росії—Комуністична партія, створена Леніним.

Подія 1905—1907 рр. присвячена виставка, відкрита Науковою бібліотекою ОДУ. Виставка представлена на 4-х стендах. Матеріали виставки подані у хронологічному порядку і відбивають важливі події 1905—1907 рр. Окремі розділи виставки присвячені наступним питанням:

а) Марксизм-ленінізм про характер, розвиток та рушійні сили першої буржуазно-демократичної революції; б) Росія напередодні революції

1905—1907 рр.; в) розвиток революції по етапах; г) відступ і поразка революції; д) всесвітньо-історичне значення першої російської революції; е) відображення першої російської революції в художній літературі.

На виставці представлені твори Леніна, Сталіна і багато літератури з перелічених питань.

Виставка оформлена ілюстраціями та відповідними цитатами.

В. ПАКІНА.

Роман про японський пролетаріат

В нашій радянській країні великою популярністю користуються твори кращих зарубіжних художників слова. В передовому загоні діячів сучасної світової літератури разом з письменниками багатьох інших країн ідуть прогресивні письменники Японії. Передові, демократично настроєні японські літератори у своїх творах викривають американських колонізаторів, показують зрадницьку, ганебну роль своїх власних правлячих кіл та буржуазії, закликають до боротьби за незалежність своєї батьківщини, за створення демократичної, миролюбивої Японії.

Наприкінці 1954 р. в перекладі на українську мову вийшов роман японського письменника-комуніста Сунао Токунага «Тихі гори» (С. Токунага, «Тихі гори», пер. Г. Коваленка, «Рад. письм.», К., 1954). Творчість С. Токунага вже порівняно давно знайома радянським і, зокрема, українським читачам. Перший його роман «Вулиця без сонця», написаний у 1929 р., приніс автору літературну славу далеко за межами Японії. Уже через три роки роман був перекладений і виданий на Україні. В основу сюжету цього твору письменник поклав події великого страйку на одній з найбільших друкарень Токіо.

З ранніх літ С. Токунага міцно зв'язаний з робітничим класом. Він народився в сім'ї селянина в 1899 р. на південному заході Японії. Після одержання шкільної освіти багато років працював на цигарковій фабри-

ці, на електростанції, а згодом став наборщиком. Під час страйку токійських друкарів у 1926 р. С. Токунага був у вирі цієї боротьби, брав активну участь у профспілковому русі.

Тема революційної боротьби японських трудящих, починаючи з роману «Вулиця без сонця», стає провідною в його творчості. Цій темі присвячений також другий роман Токунага «Токіо—місто безробітних» (1930), перекладений на російську мову.

В роки посиленої фашизації і терору в країні, перед вступом Японії у другу світову війну Токунага тимчасово припиняє свою літературну діяльність, через переслідування і брак умов для творчості. Тільки після поразки японського імперіалізму письменник знову береться за перо і виступає як белетрист, критик і теоретик літератури. В цей час він вступає до комуністичної партії Японії.

Роман «Тихі гори» вперше опубліковано було на сторінках газети «Акахата» в 1948—50 рр. Він є частиною багатотомної серії, задуманої автором. В творі розвивається про верту боротьбу робітників за свої політичні та економічні права, за створення профспілкової і партійної організації на заводі. Дія роману відбувається в глухому гірському районі в період після капітуляції Японії. Автор показує, що й тут серед «тихих гір», точиться заупакувана, напружена класова боротьба.

Основним героєм твору виступає народ: це, в першу чергу, робітники, а також передова інтелігенція і селяни. Серед позитивних образів, взагалі вдало змальованих письменником, виділяється образ молодого робітника Фурукава Дзіро. Свідомість цього колишнього солдата отруєна націоналістичною пропагандою, але товариші його—робітники—допомагають Фурукаві вірно розібратися в обстановці. Під впливом передових пролетарів він починає розуміти, хто його друг, а хто ворог. Фурукава знайомиться з революційною літературою, розвиває активну діяльність і, нарешті, одержує членський квиток Комуністичної партії. Але читач розуміє, що це не фінал, що після вступу в партію його політична діяльність тільки починається.

В романі зображено цілу галерею образів жінок-робітниць. Крок за кроком автор простежує зростання класової свідомості, розширення кола життєвих інтересів цієї найбільш відсталі частини японського пролетаріату.

Табору передових людей, табору демократії протистоять такі персонажі роману, як агент монополії, директор заводу Сагара. Сагара—хитрий і жорстокий ворог. Він намагається розколоти єдиний фронт робітників заводу, проголошує «класовий мир». Коли ж розколоти фронт робітників йому не вдається, Сагара скидає з себе маску класового миротворця і створює фашистську організацію, яка діє проти робітників терористичними засобами з допомогою націоналістів і хуліганів. Тип

такого насильника і хулігана показаний в романі в образі Комацу. Лютою ненавистю палає Комацу до всього того, що зв'язане з демократичним рухом. Він поки що обмежується розбишацькими вихватками проти активістів, але потенційно—це один з солдатів карних загонів для майбутніх розправ з робітниками і комуністами.

Роман не позбавлений певних недоліків, які дещо знижують його ідейну та художню якість. Все ж таки з недостатньою глибиною розкриття в ньому діяльність японської комуністичної партії. Робітничу боротьбу на заводі змальовано обмежено, вона ведеться, головним чином, з економічним ухилом, тим часом як у житті сучасної Японії чимало фактів не тільки економічної, але й політичної боротьби пролетаріату. В романі є деякі інші, дрібніші хиби.

Проте, незважаючи на певні недоліки, роман «Тихі гори» є безперечною творчою перемогою Токунага. Письменник поставив багато гарячих питань сучасній японській дійсності, розкрив процес зростання у боротьбі нових патріотів своєї справи, які поповнюють лави демократичних, революційних сил японського народу.

Один з кращих пролетарських письменників Японії Сунао Токунага разом з іншими передовими зарубіжними літераторами нещодавно був запрошений до Москви і брав участь у другому з'їзді письменників Радянського Союзу.

І. ДОЛГАНОВ, аспірант.